

V Bruselu dne 26.9.2019
COM(2019) 429 final

**ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ A EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU**

**o provádění nařízení Rady (ES) č. 116/2009 z prosince 2008 o vývozu kulturních statků
1. ledna 2014 – 31. prosince 2017**

Obsah

1. Shrnutí.....	2
2. Úvod.....	3
3. Kontext nařízení.....	3
3.1 Evropský kontext.....	3
3.2 Mezinárodní kontext.....	4
4. Provádění nařízení	4
4.1 Cíle a účinnost	4
4.2 Definice kulturních statků	5
4.3 Prahové hodnoty pro stáří kulturních statků a finanční limity	5
4.4 Číselné údaje o standardních vývozních povoleních	6
4.5 Zvláštní a obecná otevřená povolení	6
4.6 Výjimky z požadavků na vývozní povolení	8
4.7 Důvody zamítnutí žádosti o povolení.....	8
4.8 Potíže s formuláři povolení	9
4.9 Zrušení nebo odebrání povolení	9
4.10 Používání elektronických systémů	9
4.11 Sankce a jiná opatření	10
4.12 Spolupráce mezi orgány.....	10
4.13 Materiální a lidské zdroje.....	11
5. Závěry a nedořešené otázky	11
6. PŘÍLOHY	13
Tabulka 1. Standardní povolení vydaná členskými státy *	13
Tabulka 2. Zvláštní otevřená povolení v oběhu	14
Tabulka 3. Obecná otevřená povolení v oběhu	15
Tabulka 4. Zamítnuté žádosti o standardní povolení.....	16
Tabulka 5. Zjištěné zásilky v rozporu s pravidly	17
Tabulka 6. Standardní povolení vydaná členskými státy ve srovnání se zamítnutými standardními povoleními a zjištěnými zásilkami v rozporu s pravidly	18

1. SHRUTÍ

Tato zpráva hodnotí provádění systému vývozních povolení pro kulturní statky zřízeného nařízením (ES) č. 116/2009 o vývozu kulturních statků a prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1081/2012.¹

Zpráva vychází z údajů, které poskytly členské státy ve svých odpovědích na dotazník, jenž se týkal všech aspektů provádění systému vývozních povolení. Zahrnuje období od roku 2014 do roku 2017. Číselné údaje uvedené v příloze se týkají tří typů vývozních povolení: standardních povolení, zvláštních otevřených povolení (opakovaný dočasný vývoz soukromými osobami) a obecného otevřeného povolení (opakovaný dočasný vývoz muzei nebo obdobnými institucemi).

Zpráva rovněž přináší informace o stávajících iniciativách a výzvách pro budoucnost, jako je spolupráce mezi orgány členských států, které jsou zapojeny do provádění nařízení, podpora společného porozumění ustanovením nařízení ze strany členských států, zjišťování osvědčených postupů pro příslušné orgány a celní úřady při zkoumání původu kulturních statků, a zkoumá technické, finanční a právní možnosti týkající se použití elektronických prostředků k vydávání a kontrole vývozních povolení, jako jsou vývoj centralizovaného elektronického systému nebo spojení s takovým systémem, který by byl propojen s vnitrostátními systémy celního řízení.

---

¹ Článek 10 nařízení (ES) č. 116/2009 ukládá Komisi povinnost pravidelně předkládat Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění tohoto nařízení.

Dalším důležitým doplněním nařízení je nedávno přijaté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/880 o vstupu a dovozu kulturních statků⁶. Tento nový nástroj stanoví pravidla a podmínky pro dočasný nebo trvalý dovoz do kulturních statků, které byly vytvořeny nebo objeveny v třetích zemích, do Unie, jakož i pro zásilky těchto statků v přepravě. Typologie nařízení (EU) č. 2019/880 byla vzhledem ke svému rozměru zahraničního obchodu ovlivněna především Úmluvou UNESCO z roku 1970 o opatřeních zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků⁷.

Dvě související opatření Unie *ad hoc*, nařízení Rady (ES) č. 1210/2003⁸ a nařízení Rady (EU) č. 36/2012⁹, zakazují obchod s kulturními statky s Irákem a Sýrií.

3.2 Mezinárodní kontext

Na mezinárodní úrovni je, co se vývozu kulturních statků týče, nejdůležitějším nástrojem úmluva UNESCO z roku 1970. Úmluva dosud čítá 140 smluvních stran a byla ratifikována 26 členskými státy.

4. PROVÁDĚNÍ NAŘÍZENÍ

4.1 Cíle a účinnost

Nařízení stanoví jednotná pravidla pro kontrolu kulturních statků před jejich vývozem mimo celní území Unie s cílem zachovat volný pohyb v rámci vnitřního trhu na straně jedné a chránit národní kulturní poklady členských států na straně druhé. Členské státy mají celkově za to, že nařízení těchto cílů dosáhlo. Nicméně byly rovněž určeny oblasti, které je třeba zlepšit.

Nařízení prokázalo svou účinnost zejména v boji proti nedovolenému obchodování s kulturními statky. Většina členských států považuje svůj systém povolení za nástroj, který zajišťuje zákonnost obchodu s třetími zeměmi, zejména pokud jde o kulturní statky, které vyžadují vývozní povolení bez ohledu na svou hodnotu (např. archeologické předměty, součásti památek atd.), zatímco v ostatních kategoriích kulturních statků nastaly případy, kdy byly statky záměrně podhodnoceny, aby je bylo možné vyvézt bez povolení.

Členské státy zdůrazňují, že příslušným orgánům odpovědným za vydávání povolení by pomohlo více informací o právních předpisech ostatních států, které se týkají národního kulturního dědictví, aby mohly bojovat proti nedovolenému obchodování efektivněji. Co se celních kontrol týče, stále se mohou zlepšovat, pokud se do nich zapojí více lidských a materiálních zdrojů na vnějších hranicích a budou se zjišťovat a přijímat osvědčené postupy.

V roce 2017 byla vytvořena projektová skupina, která má za cíl prověřit pracovní postupy členských států používané za účelem zjišťování původu kulturních statků, a to jak postupy příslušných orgánů (při obdržení žádosti o povolení), tak celních úřadů (při kontrole zásilek nebo vývozních povolení), ale také za účelem zjistit osvědčené postupy a vytvořit praktická doporučení pro vydávání povolení a celní kontroly.

---

⁶ Nařízení Rady (EU) č. 2019/880 ze dne 17. dubna 2019 o vývozu a dovozu kulturních statků (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 1).

⁷ Paříž, 14. listopadu 1970.

⁸ Nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 ze dne 7. července 2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a o zrušení nařízení (ES) č. 2465/96 (Úř. věst. L 169, 8.7.2003, s. 6).

⁹ Nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. L 16, 19.1.2012, s. 1).

K dalším prostředkům, jež by dle členských států zlepšily celkovou účinnost nařízení, patří pokyny ohledně porozumění pojmům „oprávněně a s konečnou platností“ určujícím, který členský stát je příslušný vydávat vývozní povolení.¹⁰ To by zabránilo bezohledným subjektům v dočasném přesunu kulturních statků do jiného členského státu pouze za účelem žádosti o povolení v jiném členském státě, než je stát, který daný předmět označil a chrání jakožto svůj národní kulturní statek.

4.2 Definice kulturních statků

Nařízení nestanoví, co je kulturní statek. Namísto toho nabízí v příloze I seznam 15 kategorií statků, které spadají do jeho působnosti. Většinu kategorií v seznamu doplňuje minimální stáří a mezní hodnota, do které kulturní statky nepotřebují vývozní povolení. Všeobecně se jedná o výsledek kompromisu založený na kategoriích uvedených v článku 1 úmluvy UNESCO z roku 1970 s doplněním prahových hodnot stáří a hodnoty. Obecně se má za to, že příloha I poskytuje vhodný rámec.

S ohledem na porozumění přesné oblasti působnosti kategorií uvedených v příloze I byly zjištěny konkrétní potíže související s tím, že členské státy nejednotně interpretují určité druhy kulturních statků, například mincí, se zahrnováním sbírek statků oproti jednotlivým exemplářům v kategorii 13.b, zařazením liturgických ikon jakožto maleb nebo součástí památek¹¹, jakož i s odlišnými názory napříč členskými státy, zda je seznam jistých druhů statků v kategorii 15.a úplný, nebo orientační.

Podskupina, kterou vytvořila Komise v souvislosti s článkem 8 nařízení, byla v roce 2013 pověřena shromážděním převládajících názorů na to, jak vykládat různé kategorie kulturních statků, a zjistila hlavní rozdíly mezi jednotlivými členskými státy ohledně výše zmíněných otázek. Je také třeba poznamenat, že zejména v souvislosti se zařazením liturgických ikon přineslo objasnění nové nařízení (EU) č. 2019/880 o vstupu a dovozu kulturních statků a očekává se, že tímto bude otázka vyřešena (liturgické ikony a sochy jsou součástí církevních památek).

4.3 Prahové hodnoty pro stáří kulturních statků a finanční limity

Prahové hodnoty pro stáří kulturních statků, které nařízení u některých kategorií stanoví, jsou zpravidla považovány za dostatečné. Možná budoucí zlepšení těchto ustanovení se mohou týkat vyjasnění prahové hodnoty pro stáří dopravních prostředků, zvýšení některých minimálních prahových hodnot z padesáti na sedmdesát let a stanovení minimální hranice stáří pro kategorii sbírek, aby se zabránilo nadbytečným kontrolám obrovského množství soudobých statků ze strany celních úřadů.

Většina členských států považuje finanční limity za spíše vysoké, naopak v menšině jsou tři členské státy, podle nichž by měly být ještě navýšeny.

Hodnota uvedená v žádosti o vývozní povolení se nejčastěji shoduje s převodní hodnotou, jež se objevuje na faktuře (v případě vývozu soukromou osobou), zatímco u dočasných vývozů muzei k vystavení v zahraničí je požadováno udání hodnoty uvedené v pojistné smlouvě.

Ačkoli jsou někteří žadatelé při udávání hodnoty zdrženliví a někteří nejsou schopni poskytnout její odhad, u standardních vývozních povolení většina členských států systematicky označuje za celní hodnotu takovou hodnotu, která je stanovena v celním prohlášení při vývozu.

---

¹⁰ Žádné související případy se bohužel nikdy nedostaly k Evropskému soudnímu dvoru, což má za následek, že pro tyto dva pojmy neexistuje konkrétní definice.

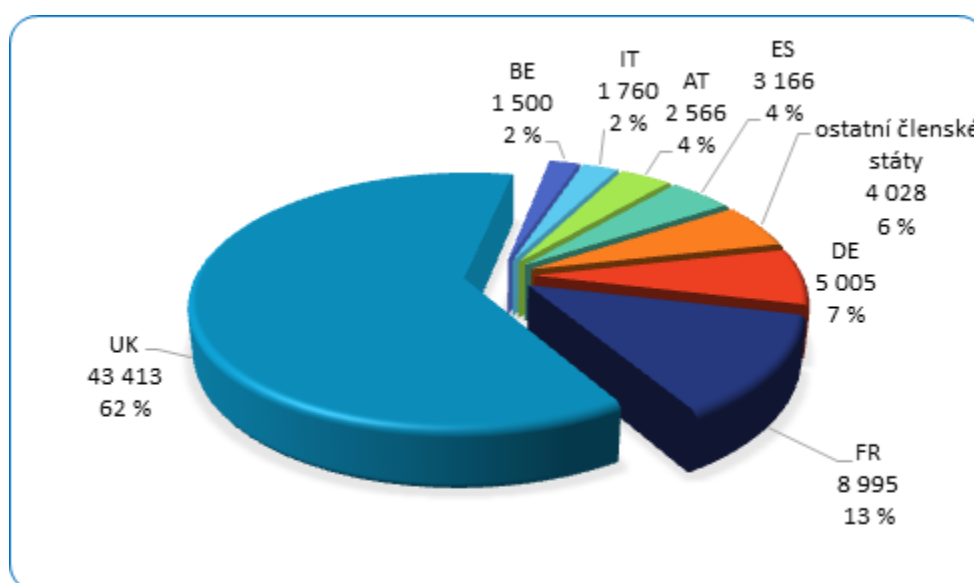
¹¹ Hlavním praktickým rozdílem je, že malby (kategorie 3) mají prahovou hodnotu 150 000 EUR, zatímco pro součásti památek (kategorie 2) se vyžaduje vývozní povolení bez ohledu na jejich tržní hodnotu.

Většina dotazovaných členských států si myslí, že pokud by to bylo možné, bylo by užitečné vytvořit jednotný postup s ohledem na ocenění kulturních statků.

4.4 Číselné údaje o standardních vývozních povoleních

Počet standardních povolení vydaných členskými státy v období mezi lety 2014 a 2017 byl 70 433 (viz také tabulka 1 v příloze s ročními údaji).

Standardní povolení podle členského státu v letech 2014–2017

V sestupném pořadí byly hlavními kategoriemi, pro něž byly obdrženy žádosti během vykazovaného období, následující: archeologické statky (převážně na výstavy), prvotisky, rukopisy a mapy, nejruznější starožitnosti z kategorie 15, jako jsou šperky, hudební nástroje, nábytek, hodiny, zbraně, koberce atd. (většinou ke konečnému vývozu), následovány malbami, mozaikami, akvarely, kvaši a plastikami.

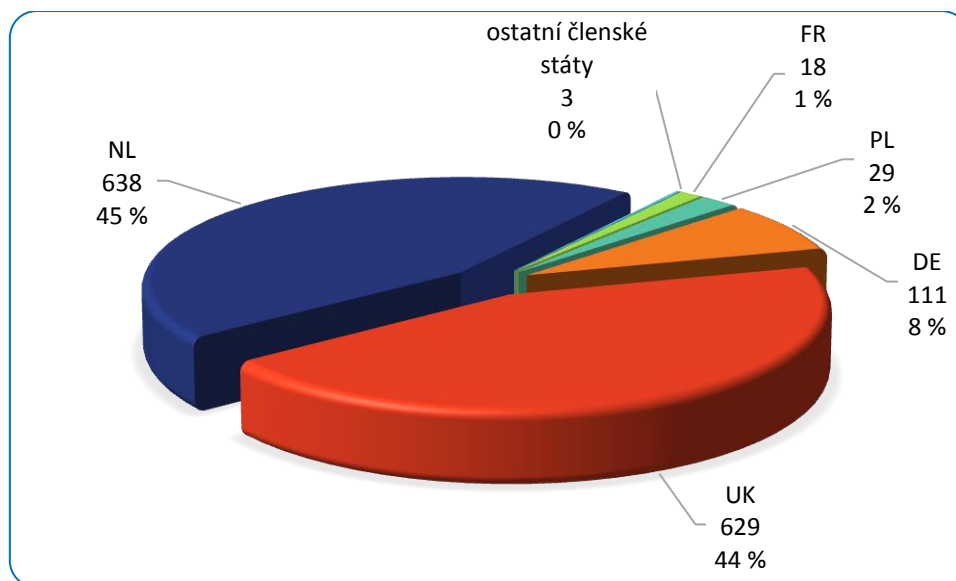
4.5 Zvláštní a obecná otevřená povolení

Zvláštní otevřená povolení mohou být vydávána pro určitý kulturní statek, který je pravidelně dočasně vyvážen soukromou osobou (článek 10 prováděcího nařízení). V období 2014–2017 byl počet vydaných zvláštních otevřených povolení 1 428 (viz také tabulka 2 v příloze s ročními údaji).

Významný počet členských států vykázal, že tato povolení neposkytují. Členské státy, které zvláštní otevřená povolení vydávají, tak činí převážně pro hudební nástroje vyvážené za účelem uměleckých představení nebo pro starožitné dopravní prostředky vyvážené na výstavy.

Kromě dvou členských států vydaly zbylé státy ve vykazovaném období poměrně malé množství těchto povolení.

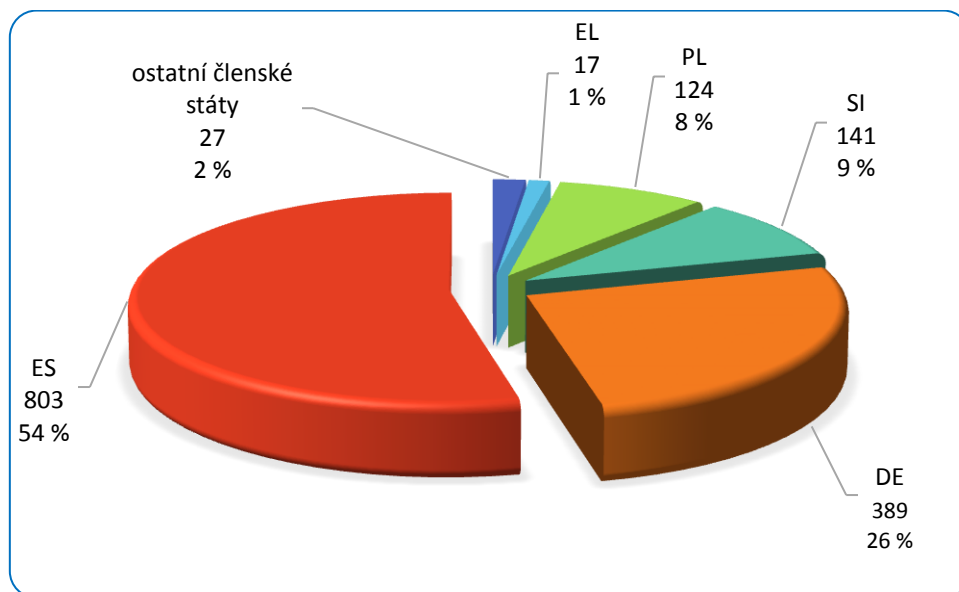
Zvláštní otevřená povolení v oběhu podle členských států v letech 2014–2017

Prováděcí nařízení stanoví maximální dobu platnosti zvláštního otevřeného povolení na pět let. Většina členských států, které takové povolení vydávají, uplatňuje tuto délku; vyskytují se však výjimky, jež dobu platnosti neudávají nebo stanoví dobu kratší (1–3 roky).

Obecná otevřená povolení (článek 13 prováděcího nařízení) povolují pravidelný dočasný vývoz kulturních statků muzeím a obdobným institucím. V období 2014–2017 byl počet vydaných obecných otevřených povolení 1 501 (viz také tabulka 3 v příloze s ročními údaji). Prováděcí nařízení stanoví platnost těchto povolení také na pět let. Většina členských států, které takové povolení vydávají, uplatňuje kratší délku. Délka obvykle závisí na pojistném krytí nebo potřebách pro zapůjčení nebo vystavení.

Obecná otevřená povolení v oběhu podle členských států v letech 2014–2017

4.6 Výjimky z požadavků na vývozní povolení

Pouze jeden členský stát vykázal, že v souladu s čl. 2 odst. 2 využil možnosti nepožadovat vývozní povolení pro statky, které mají omezenou archeologickou či vědeckou hodnotu. Hlavním argumentem pro využití této možnosti je to, že archeologické předměty, které nepocházejí přímo z vykopávek, se považují za předměty s omezenou vědeckou hodnotou, protože byly odděleny od svého archeologicko-historického kontextu.

4.7 Důvody zamítnutí žádosti o povolení

Pouze několik členských států zamítlo vydání vývozního povolení proto, že na kulturní statky, jichž se týkalo, se vztahovaly vnitrostátní právní předpisy na ochranu národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu v souladu s čl. 2. odst. 2 pododstavcem 3. Ve většině případů byla žádost o vývozní povolení zamítnuta nebo stažena žadatelem z jiných důvodů, jako jsou: nedostatečné důkazy o legálním původu, nesoulad s odpovídajícími pravidly, statek je padělek nebo nebyla vyřešena otázka, který členský stát je oprávněn povolení vydat.

Případy, kdy žadatel odmítne poskytnout dodatečné informace o původu, když je o ně požádán, a následně okamžitě stáhne svoji žádost, jsou ojedinělé. Když taková situace nastane, většina členských států žádost zamítne, informuje žadatele, a pokud existuje podezření na nelegální původ, o případu zpraví také příslušné donucovací orgány.

4.8 Potíže s formuláři povolení

V souvislosti s používáním formulářů povolení byly zjištěny tyto potíže:

Zařazení fotografií do žádosti o povolení je velmi důležitým prvkem, jelikož celním úřadům při kontrole vývozního povolení umožňuje statek určit. Převážná většina členských států požaduje v případě konečného vývozu fotografie. V některých případech udělily jisté členské státy výjimky u dočasného vývozu sbírek nebo u velmi objemných archeologických předmětů nízké hodnoty nebo u knih, které neměly určité identifikovatelné značení.

Prováděcí nařízení v článku 5 stanoví, že list č. 3¹² formuláře vývozního povolení musí být vrácen příslušnému vydávajícímu orgánu, aby potvrdil, že vývoz opravdu proběhl a že povolení bylo použito, avšak děje se tomu pouze ve 20 % případů.

Vzhledem k neexistenci centrálního elektronického registračního systému je poměrně obtížné kontrolovat, zda byl list č. 3 vrácen, zejména pokud statek opustil území Unie v jiném členském státě. Některé členské státy vykazují, že přezkoumávají způsoby, jak tyto kontroly zlepšit. Je třeba poznamenat, že nové nařízení o dovozu kulturních statků stanoví vytvoření centralizovaného elektronického systému ke správě požadavků týkajících se dokumentace. Systém by mohl být navržen tak, aby umožnil pokrýt také potřeby na systém vývozních povolení, včetně ověření toho, že se vývoz uskutečnil.

4.9 Zrušení nebo odebrání povolení

Zhruba polovina členských států má právní předpisy, které upravují odebrání nebo zrušení povolení poté, co byla vydána, a to buď na základě zvláštních ustanovení týkajících se kulturních statků, nebo prostřednictvím obecného správního práva, jež vyžaduje zrušení správního aktu, pokud je založen na zavádějících nebo nepravdivých informacích. Během vykazovaného období však odebral (tři) povolení pouze jeden stát.

Žadatel může povolení zrušit poté, co byla vydána. V takových případech požaduje většina členských států, aby bylo povolení zapsáno jako zrušené. Značný počet členských států vykazuje, že pokud není povolení použito během své doby platnosti, příslušný orgán o tom není vždy informován, protože ve většině případů se jim nevrátí list č. 3 formuláře (viz bod 3.8 výše).

4.10 Používání elektronických systémů

Vývozní povolení jsou vydávána elektronicky pouze v jednom členském státě. V několika dalších členských státech lze žádost vyplnit i podat elektronicky (např. vyplněním interaktivního souboru ve formátu .pdf on-line), ale podpis a následné vydání samotného vývozního povolení se stále provádí na papíře. Systém založený na papírových dokladech se využívá zejména kvůli omezením a požadavkům, které stanoví prováděcí nařízení pro zabránění padělání. Některé členské státy by rády naplánovaly, nebo tak již učinily, vypracování systému pro vydávání povolení elektronickou cestou. Konkrétně tři členské státy prozkoumaly možnost vytvořit společný systém a přezkoumaly otázky ochrany údajů a důvěrnost vnitrostátních povolení.

Sedmnáct členských států uvedlo, že by považovaly za užitečné, kdyby byla vytvořena společná elektronická databáze nebo on-line služba na úrovni EU sloužící k vydávání vývozních povolení. Tři členské státy jsou proti, protože upřednostňují nadále používat vlastní databáze (které zahrnují vnitrostátní i unijní vývozní povolení) nebo jsou přesvědčeny, že rozdíly ve výkladu ustanovení by systému překážely, kdežto 2 členské státy svůj postoj v této záležitosti nevyjádřily. V každém případě

---

¹² Formulář obsahuje tři listy: List č. 1 tvoří vlastní žádost, list č. 2 je pro držitele povolení a list č. 3 musí být navrácen vydávajícímu orgánu, jakmile kulturní statek opustí Unii.

by přechod na elektronický systém vyžadoval změnu ustanovení prováděcího nařízení, která požadují vydávání povolení v papírové podobě.

4.11 Sankce a jiná opatření

Členské státy jsou povinny přijmout pravidla o účinných, přiměřených a odrazujících sankcích použitelných v případě porušení ustanovení nařízení. Ve většině případů se jedná o správní i trestní sankce, jež mohou spočívat v ukládání pokut a sazách trestu odnětí svobody (v průměru maximálně na 2,5 roku).

Kromě těchto opatření přijaly některé státy i opatření další, jako je konfiskace kulturních statků, opatření ohledně dovozu kulturních statků ze třetích zemí a kulturních statků, s nimiž obchodují teroristické nebo válečné skupiny, požadavek, aby si obchodníci s uměním vedli soupisky a rejstříky transakcí, a pokuty za neuvědomění o návratu kulturního statku, který byl vyvezen s dočasným povolením.

4.12 Spolupráce mezi orgány

Ve všech členských státech nesou hlavní odpovědnost za kontrolu existence a shody vývozních povolení na hranicích celní úřady. Při plnění těchto úkolů jim v některých případech pomáhá policie a/nebo jiná ostraha hranic nebo vnitrostátní finanční úřad.

Ačkoli nařízení nestanoví konkrétní postup správní spolupráce, byly výměny mezi orgány odpovědnými za provádění nařízení označeny za nezbytný prostředek ke zlepšení jeho účinnosti, zejména v případech, kdy je o vydání vývozní licence požádán jiný členský stát než ten, jemuž národní kulturní poklad patří.

Spolupráce mezi příslušnými orgány různých členských států není častá. Několik z nich kontaktovalo své partnerské subjekty v jiném členském státě se žádostí o informace ohledně vnitrostátních právních předpisů, aby si ověřily, zda je statek určen jako národní kulturní poklad, aby zjistily více informací o jeho původu nebo si ověřily doklady o osvědčení vydané v daném státě. Během vykazovaného období nebyla většina příslušných orgánů členských států v kontaktu s partnerskými subjekty v jiném členském státě, zatímco u několika proběhla komunikace 5krát až 20krát.

Orgán odpovědný za vydávání vývozních povolení, tedy „příslušný orgán“, je ve většině případů, ale ne ve všech případech, vnitrostátní ministerstvo kultury. Přibližně čtvrtina dotazovaných členských států tento úkol svěřila více než jedné službě, která se zaměřuje na ochranu kulturního dědictví, někdy v závislosti na kategorii, do níž kulturní statek spadá, např. archeologické předměty, historické archivy atd. Ve dvou členských státech, které mají federativní uspořádání, byly služby decentralizované. Několik členských států také zapojilo veřejné subjekty, které disponují odbornými znalostmi v oblasti vydávání vývozních povolení, jako jsou národní knihovna, národní muzeum nebo jejich ministerstvo životního prostředí.

Co se týče spolupráce mezi celními úřady a příslušnými orgány v rámci jednoho členského státu, většina členských států potvrzuje, že vnitrostátní orgány zapojené do provádění nařízení spolupracují dostatečně a efektivně, ačkoli sedm z nich si myslí, že je v této oblasti stále prostor ke zlepšení. Značný počet členských států vykázal, že byly podniknuty kroky zaměřené na zlepšení této spolupráce mezi vnitrostátními orgány, jako je podpis memorand o porozumění, organizace pravidelných společných setkání či návrhy společných referenčních příruček nebo vnitrostátních procesních pokynů, které mohou být použity, případně již byly použity, také během školení úředníků zúčastněných vnitrostátních agentur/orgánů.

V souvislosti se spoluprací s vnitrostátními službami nebo orgány podepsala zhruba polovina států dohodu o spolupráci s vnitrostátní policií, dalšími donucovacími orgány, státními zástupci atd.

Celní úřady nebo příslušné orgány některých členských států navázaly také spolupráci s orgány třetích zemí nebo s mezinárodními organizacemi a orgány, které jsou aktivní v oblasti boje proti nedovolenému obchodování s kulturními statky, jako jsou Interpol, Světová celní organizace (WCO), Europol atd.

Celní úřady 16 členských států zorganizovaly a/nebo se zúčastnily společných akcí cílených na boj proti nedovolenému obchodu společně s dalšími orgány a organizacemi, jako jsou Pandora I (proběhla v listopadu 2016) a Pandora II (proběhla v listopadu 2017) ve spolupráci s Interpolem, Europelem, UNESCO a WCO, a společné operace Colosseum a Odysseus ve spolupráci s Regionálním styčným zpravodajským úřadem WCO pro západní Evropu, Interpolem, Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Generálním ředitelstvím pro daně a celní unii Evropské Komise (TAXUD), Mezinárodní radou muzeí, italským Ministerstvem kulturního dědictví a italským celním úřadem „Guardia di Finanza“.

Když celní úřady odhalí podezřelou zásilku, obvykle následuje zadržení statku a kontaktování příslušného orgánu, který ve většině případu vyšetřuje možné porušení právních předpisů společně s policií a státním zástupcem. Pokud se potvrdí, že kulturní statek nemůže být vyvezen, zabaví jej (v některých případech toto rozhodnutí přijímá příslušný orgán členského státu).

4.13 Materiální a lidské zdroje

Potřeba zaměstnanců a zdrojů k provedení nařízení se během vykazovaného období ve většině členských států nezměnila. V několika státech je k vydávání vývozních povolení potřeba o trochu více odborníků na kulturní záležitosti – ačkoli je někdy obtížné posoudit, zda je zvýšená potřeba výsledkem žádostí o unijní nebo vnitrostátní vývozní povolení – zatímco dva dotazované členské státy se domnívají, že jejich služby trpí trvalým nedostatkem zaměstnanců.

5. ZÁVĚRY A NEDOŘEŠENÉ OTÁZKY

Na základě zpětné vazby obdržené od členských států za období 2014–2017 se zdá, že nařízení dosahuje dobrých výsledků, pokud jde o dosahování jeho cílů, a je vnímáno jako důležitý právní nástroj ochrany kulturního dědictví členských států.

Spolupráce mezi orgány odpovědnými za uplatňování nařízení v rámci Unie byla označena jako možný aspekt, v němž by mohlo být provádění zlepšeno. Možná opatření, která by mohly členské státy za tímto účelem přijmout, zahrnují organizaci školení, výměnu informací, účast na společných operacích a pomoc při identifikaci původu a právního postavení kulturních statků.

S cílem reagovat na výzvu členských států k vypracování souboru osvědčených postupů (viz článek 6.3 předchozí zprávy o provádění nařízení (ES) č. 116/2009¹³) byla ustanovena projektová skupina v rámci programu Clo 2020, jejímž cílem je zkoumat současné provádění v členských státech a zjistit osvědčené postupy kontroly kulturních statků, a to na úrovni příslušných orgánů (kontrola původu za účelem vydávání povolení) a celních orgánů (kontrola zásilek při vývozu a ověřování vývozních povolení).

S ohledem na podporu jednotného chápání kategorií uvedených v příloze I nařízení nadále probíhají diskuse na úrovni skupin odborníků. Přijetí nařízení (EU) č. 2019/880 je považováno za kladný vývoj, jelikož přináší objasnění ohledně zařazení liturgických ikon jakožto součástí památek, což poskytne potřebnou právní jistotu.

Členské státy potvrzují více než kdykoli předtím, že je potřeba přesun od systému papírových vývozních povolení k elektronickému, bezpapírovému systému. Podle jejich názoru tento přesun

---

¹³ COM(2015) 144 final, 1.4.2015.

ulehčí vydávání a kontrolu vývozních povolení, umožní lépe sledovat jejich používání a podpoří lepší spolupráci mezi správami členských států odpovědnými za provádění nařízení. Nařízení (EU) č. 2019/880 o vstupu a dovozu kulturních statků stanoví vytvoření takového centralizovaného elektronického systému, který bude sloužit k vydávání dovozních licencí a k podávání prohlášení dovozce celním úřadům. Při jeho vytváření by měla být zvažena možnost zahrnout také správu vývozních povolení.

6. PŘÍLOHY

Tabulka 1. Standardní povolení vydaná členskými státy *

	Rok				2014–2017	Podíl na celkovém počtu v %
	2014	2015	2016	2017		
BE	410	389	355	346	1 500	2,13 %
BG	0	3	8	3	14	0,02 %
CZ	24	7	80	101	212	0,30 %
DK (3)						
DE	1 201	1 311	1 332	1 161	5 005	7,11 %
EE	0	0	2	4	6	0,01 %
IE	14	18	6	7	45	0,06 %
EL	1	2	2	2	7	0,01 %
ES	731	834	822	779	3 166	4,50 %
FR	3 102	2 925	2 968		8 995	12,77 %
HR	17	20	16	24	77	0,11 %
IT (1)	566	635	559		1 760	2,50 %
CY	3	3	2	3	11	0,02 %
LV	0	0	2	1	3	0,00 %
LT	0	9		0	9	0,01 %
LU	2	11	7	2	22	0,03 %
HU	6	28	55	30	119	0,17 %
MT	23	26	20	33	102	0,14 %
NL	214	317	314	398	1 243	1,76 %
AT	525	543	808	690	2 566	3,64 %
PL	121	81	81	8	291	0,41 %
PT (2)	229	230	280	358	1 097	1,56 %
RO (3)						
SI	5	3	4	8	20	0,03 %
SK	1	2	1		4	0,01 %
FI	0	10	6	3	19	0,03 %
SE	265	99	226	137	727	1,03 %
UK	12 642	11 553	10 746	8 472	43 413	61,64 %
Celkem	20 102	19 059	18 702	12 570	70 433	100,00 %

(*) Jedno povolení se může vztahovat na několik kulturních statků; číselné údaje se týkají trvalých i dočasných povolení.

(1) 2014: 242 trvalých, 324 dočasných, 2015: 364 trvalých, 271 dočasných, 2016: 307 trvalých, 252 dočasných.

(2) 2014: 3 nahrazena; 2015: 4 zrušena.

(3) Žádné statistické údaje nebyly poskytnuty.

Tabulka 2. Zvláštní otevřená povolení v oběhu

	Rok				2014–2017	Podíl na celkovém počtu v %
	2014	2015	2016	2017		
BE	0	0	0	0	0	0,00 %
BG	0	0	0	0	0	0,00 %
CZ	0	0	0	0	0	0,00 %
DK (1)					0	0,00 %
DE	0	0	2	109	111	7,77 %
EE	0	0	0	0	0	0,00 %
IE	0	0	0	0	0	0,00 %
EL	0	0	0	0	0	0,00 %
ES	0	0	0	0	0	0,00 %
FR	12	5	1		18	1,26 %
HR	0	0	0	0	0	0,00 %
IT	0	0	0		0	0,00 %
CY	0	0	0	0	0	0,00 %
LV	0	0	0	0	0	0,00 %
LT	0	0	0	0	0	0,00 %
LU	0	0	0	0	0	0,00 %
HU	0	0	0	0	0	0,00 %
MT	0	0	0	0	0	0,00 %
NL	70	167	189	212	638	44,68 %
AT	0	0	0	0	0	0,00 %
PL	12	6	7	4	29	2,03 %
PT	0	0	0	0	0	0,00 %
RO (1)					0	0,00 %
SI	1	0	1	1	3	0,21 %
SK	0	0	0		0	0,00 %
FI	0	0	0	0	0	0,00 %
SE	0	0	0	0	0	0,00 %
UK	67	238	141	183	629	44,05 %
Celkem	162	416	341	509	1428	100,00 %

(1) Žádné statistické údaje nebyly poskytnuty.

Tabulka 3. Obecná otevřená povolení v oběhu

	Rok				2014–2017	Podíl na celkovém počtu v %
	2014	2015	2016	2017		
BE	0	0	0	0	0	0,00 %
BG	1	5	0	3	9	0,60 %
CZ	0	0	0	0	0	0,00 %
DK (1)					0	0,00 %
DE	0	0	145	244	389	25,92 %
EE	0	0	0	0	0	0,00 %
IE	0	0	0	0	0	0,00 %
EL	6	4	3	4	17	1,13 %
ES	177	199	226	201	803	53,50 %
FR	0	0	0	0	0	0,00 %
HR	1	0	1	3	5	0,33 %
IT	0	0	0		0	0,00 %
CY	1	1	0	0	2	0,13 %
LV	0	0	0	4	4	0,27 %
LT	0	0	0	0	0	0,00 %
LU	0	0	0	0	0	0,00 %
HU	0	0	0	0	0	0,00 %
MT	0	0	0	0	0	0,00 %
NL	0	0	0	0	0	0,00 %
AT	0	0	0	0	0	0,00 %
PL	29	29	36	30	124	8,26 %
PT	0	0	0	0	0	0,00 %
RO (1)					0	0,00 %
SI	21	40	40	40	141	9,39 %
SK	0	0	0		0	0,00 %
FI	0	0	0	0	0	0,00 %
SE	0	0	0	7	7	0,47 %
UK	0	0	0	0	0	0,00 %
Celkem	236	278	451	536	1 501	100,00 %

(1) Žádné statistické údaje nebyly poskytnuty.

Tabulka 4. Zamítnuté žádosti o standardní povolení

	Rok				2014–2017	Podíl na celkovém počtu v %
	2014	2015	2016	2017		
BE (1)	0	0	0	0	0	0,00 %
BG	0	0	0	0	0	0,00 %
CZ	0	0	0	1	1	0,21 %
DK (3)					0	0,00 %
DE	0	0	0	2	2	0,43 %
EE	0	0	0	0	0	0,00 %
IE	0	0	0	0	0	0,00 %
EL	3	1	1	0	5	1,07 %
ES	70	58	45	0	173	37,12 %
FR	0	0	0		0	0,00 %
HR	0	0	0	0	0	0,00 %
IT (2)	75	50	87		212	45,49 %
CY	0	0	0	0	0	0,00 %
LV	0	0	0	5	5	1,07 %
LT	0	0	0	0	0	0,00 %
LU	0	0	0	0	0	0,00 %
HU	1	0	2	0	3	0,64 %
MT	2	0	4	0	6	1,29 %
NL	0	0	0	0	0	0,00 %
AT	0	1	0	1	2	0,43 %
PL	0	1	0	0	1	0,21 %
PT	0	0	0	0	0	0,00 %
RO (3)					0	0,00 %
SI	0	0	0	0	0	0,00 %
SK	0	0	0		0	0,00 %
FI	0	1	1	1	3	0,64 %
SE	1	0	0	0	1	0,21 %
UK	13	17	6	16	52	11,16 %
Celkem	165	129	146	26	466	100,00 %

(1) Údaje z let 2014, 2015 a 2016 nejsou k dispozici.

(2) Zamítnutí povolení k propuštění do volného oběhu.

(3) Žádné statistické údaje nebyly poskytnuty.

Tabulka 5. Zjištěné zásilky v rozporu s pravidly

	Rok				2014–2017	Podíl na celkovém počtu (v %)
	2014	2015	2016	2017		
BE (1)	0	0	0	0	0	0,00 %
BG	0	0	0	0	0	0,00 %
CZ	0	1	1	0	2	1,21 %
DK (2)					0	0,00 %
DE	0	0	0	3	3	1,82 %
EE	0	0	0	0	0	0,00 %
IE	0	0	0	0	0	0,00 %
EL	3	0	0	0	3	1,82 %
ES	0	0	0	0	0	0,00 %
FR	0	0	0		0	0,00 %
HR	0	0	0	0	0	0,00 %
IT	9	5	5		19	11,52 %
CY	0	0	0	0	0	0,00 %
LV	0	0	0	0	0	0,00 %
LT	0	0	0	0	0	0,00 %
LU	0	0	0	0	0	0,00 %
HU	64	38	16		118	71,52 %
MT	0	1	3	2	6	3,64 %
NL	0	0	0	0	0	0,00 %
AT	0	0	0	3	3	1,82 %
PL	0	0	0	0	0	0,00 %
PT	0	0	0	0	0	0,00 %
RO (2)					0	0,00 %
SI	0	0	0	0	0	0,00 %
SK	0	0	0		0	0,00 %
FI	1	4	0	6	11	6,67 %
SE	0	0	0	0	0	0,00 %
UK	0	0	0	0	0	0,00 %
Celkem	77	49	25	14	165	100,00 %

(1) Údaje z roku 2014 nejsou k dispozici. 2015 a 2016.

(2) Žádné statistické údaje nebyly poskytnuty.

Tabulka 6. Standardní povolení vydaná členskými státy ve srovnání se zamítnutými standardními povoleními a zjištěnými zásilkami v rozporu s pravidly

	2011–2013		2014–2017	
Vydaná standardní vývozní povolení	69 895		70 433	
Zamítnuté žádosti o standardní vývozní povolení	318	0,45 %	466	0,66 %
Zjištěné zásilky v rozporu s pravidly	147	0,21 %	165	0,23 %